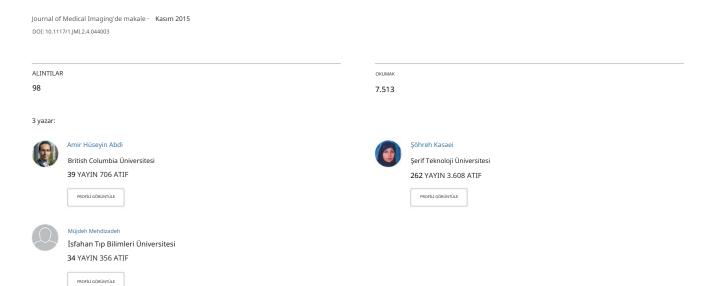
$Bu yayına ilişkin tartışmaları, istatistikleri ve yazar profillerini şu adreste g\"{o}rebilirsiniz: https://www.researchgate.net/publication/284216072$

Panoramik X-ışınında mandibulanın otomatik segmentasyonu

Medicallmaging.SPIEDigitalLibrary.org

Panoramik röntgende mandibulanın otomatik segmentasyonu

Amir Hüseyin Abdi Şöhreh Kasaei Müjdeh Mehdizadeh

Tıbbi Görüntüleme Dergisi 2(4), 044003 (Ekim-Aralık 2015)

Panoramik röntgende mandibulanın otomatik segmentasyonu

Amir Hüseyin Abdi, Shohreh Kasaei, a,* ve Mojdeh Mehdizadehb

^AŞerif Teknoloji Üniversitesi, Bilgisayar Mühendisliği Bölümü, Azadi Cad., Tahran 11155-9517, İran İsfahan Tıp Bilimleri

Soyut. Panoramik röntgen, diş hekimliğinde en sık kullanılan ekstraoral radyografi olduğundan, anatomik yapılarının segmentasyonu tanıyı ve diş kayıtlarının tutulmasını kolaylaştırır. Bu çalışmada panoramik röntgenlerde mandibulanın otomatik segmentasyonu için hızlı ve doğru bir yöntem sunulmaktadır. Önerilen dört adımlı algoritmada, yatay integral izdüşümler yoluyla üst sınır çıkarılmaktadır. Morfolojik operatörler eşliğinde modifiye edilmiş Canny kenar dedektörü, mandibula gövdesinin alt sınırını çıkarır. Ramusların dış sınırları, mandibulanın ortalama modeline dayalı kontur izleme yöntemi ile çıkarılır. Sol ve sağ çıkıntıların konturunu tamamlamak için en iyi eşleşen şablon mandibula atlasından alınır. Algoritma 95 panoramik röntgen filmi üzerinde test edildi. Üç uzman diş hekiminin manuel segmentasyonlarına göre sonuçların değerlendirilmesi, yöntemin sağlam olduğunu göstermiştir. Dice benzerliği, özgüllüğü ve duyarlılığında ortalama %93'ün üzerinde bir performansa ulaşıldı. © 2015 Foto-Optik Enstrüman Mühendisleri Derneği (SPIE) [DOI: 10.1117/1.JMI.2.4.044003]

Anahtar kelimeler: tıbbi görüntüleme; otomatik segmentasyon; istatistiksel modelleme; panoramik röntgen; alt çene.

15140RR numaralı kağıt Temmuz ayında alındı. 9, 2015; Ekim ayında yayınlanmak üzere kabul edildi. 19, 2015; Kasım ayında çevrimiçi olarak yayınlandı. 18, 2015.

1 Giriş

Dijital radyografinin diş hekimliğinde kullanılmaya başlanmasıyla birlikte, tıbbi görüntülerin işlenmesi için diş görüntüsü kaydı, lezyon tespiti, kemik iyileşmesi analizi, osteoporoz tanısı ve diş adli bilimleri gibi pek çok yeni uygulama önerildi.

Lateralde maksillofasiyal işaretlerin otomatik tespiti

Sefalometrik radyografi son zamanlarda biraz ilgi çekmektedir;1,2 diğer araştırmacılar ise panoramik x-ışınlarına (yani ortopantomogram) odaklanmış ve klinisyenlere farklı modaliteler tarafından sağlanan tamamlayıcı bilgileri sağlamak için bunların kaydı için yöntemler sunmuşlardır,3 her bir dişin ilgi alanını dikey ve yatay integral projeksiyonlar yoluyla çıkarmışlardır4 veya karotis arter kalsifikasyonunun tespiti için yöntemler sunmuşlardır.5

Anatomik yapıların segmentasyonu birçok uygulama için hayati bir adımdır. Şekil düzensizlikleri, normal farklılıklar ve zayıf görüntü modaliteleri (düşük kontrast, düzensiz pozlama, gürültü ve çeşitli görüntü eserleri gibi) nedeniyle tıbbi görüntü segmentasyonu için güvenilir bir genel algoritma önerilmemiştir. Bu gibi durumlarda, önceden şekil bilgisi ve şablonların önceden segmentlenmiş atlası daha doğru bir sınır tespiti ile sonuçlanabilir. Görüntülerin eğitim seti ve karşılık gelen etiket haritaları verildiğinde tıbbi görüntü segmentasyonu için birçok üretken model önerilmiştir.6–8 Diş segmentasyonu ve adli odontoloji için "otomatik diş tanımlama sistemi" oluşturulması9–16 da son on yılda bir miktar ilgi görmüştür. Jain ve Chen10, integral projeksiyonlara dayalı ısırma kanadı görüntülerinde diş segmentasyonu ve kontur eşleştirmesi için yarı otomatik olasılıksal bir yöntem öneren ilk kişilerdi. Diş konturunu çıkarmak için Bayes kuralını ve radyal taramayı kullandılar.

başlangıçta her bir dişi, integral çıkıntılar vasıtasıyla karşı ve bitişik dişlerden avırır.

Günümüzde panoramik radyografi, düşük maliyeti, basitliği, bilgilendirici içeriği ve hastanın daha az maruz kalması nedeniyle günümüz diş hekimliğinde en sık uygulanan ekstraoral tekniktir. Bu radyografi tekniği diş hekimine alveolar çıkıntı, kondil, sinüs ve dişlerin genel görünümünü sağladığı için diş çürükleri, çene kırıkları, sistemik kemik hastalıkları, sürmemiş dişler ve intraosseöz lezyonların teşhisinde önemli rol oynar. Bu çalışmada, mandibulanın şeklinin önceden bilinmesi ve elle segmente edilmiş şablonlara dayalı olarak panoramik röntgende mandibulanın segmentasyonu için otomatik bir yöntem önerilmiştir. Bildiğimiz kadarıyla bu, panoramik diş röntgeninde mandibula kemiğini segmentlere ayırmaya yönelik şimdiye kadar yapılmış ilk çalışmadır ve sonuçları panoramik görüntü kaydı, adli odontoloji, diş biyometrisi, intraosseöz lezyon tespiti ve panoramik röntgenlerde diş çürüğü gibi diğer sorunların analizi dahil ancak bunlarla sınırlı olmamak üzere birçok uygulamayı etkileyebilir.

Bu makalenin geri kalan kısmı şu şekilde düzenlenmiştir.
Bölüm 2, materyalleri ve yöntemleri kapsamaktadır. Bölüm 2.1, bu araştırma için toplanan veri setini açıklamaktadır; önerilen algoritmanın ayrıntıları ise Bölüm 2.1'de tartışılmaktadır. 2.2. Deneysel sonuçlar Bölüm'de verilmiştir. 3. Sonuç ve gelecekteki çalışmalara ilişkin planlar ise 2. Bölümde sunulmaktadır.

2 Malzemeler ve Yöntemler

2.1 Hazırlanan Veri Seti

Bu çalışmada kullanılan orijinal veri seti, Soredex CranexD dijital panoramik röntgen ünitesi ile çekilmiş, BMP formatındaki yaklaşık 2000 adet 2900 × 1250 piksellik dijital panoramik röntgenden oluşmaktadır. Tüm görüntüler tanı ve tedavi amaçlı çekilmiştir.

2329-4302/2015/\$25.00 © 2015 SPIE

^BÜniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Maksillofasiyal Radyoloji Bölümü, İsfahan 81595-158, İran

^{*}Tüm yazışmaları şu adrese gönderin: Shohreh Kasaei, E-posta: skasaei@sharif.edu

Bu çalışmanın planlanması ve yürütülmesi amacıyla herhangi bir radyografi kaydı alınmamıştır. Orijinal kümeden iki alt küme seçildi, ancak seçimden önce örneklem büyüklüğünü daraltmak için bazı dışlama kriterleri uygulandı. İmplant içeren kayıtlar hariç tutuldu. Ayrıca görüntülerde süt dişinin bulunmadığından ve çene gelişiminin neredeyse tamamlandığından emin olmak için 20 yaş altındaki hastalar veri setinden çıkarıldı.

Teknisyen hatası veya hastanın uyumsuzluğu nedeniyle bulanık veya yanlış pozlanmış düşük kaliteli röntgenler de veri setinden çıkarıldı.

İlk alt grup için, maksillofasiyal radyolog panoramik röntgenleri ramusların genişliği, alveolar çıkıntı ile mandibula alt sınırı arasındaki dikey mesafe, gonial açının keskinliği gibi çeşitli nitel özelliklere dayanarak sıraladı [Şekil. 2(n)], alt sınırın genel dışbükeyliği [Şek. 2(g)], gonial açının etrafında çukurluk olup olmadığı, koronoid çıkıntının şekli [Şek. 2(m)], kondil şekli [Şek. 2(p)] ve sigmoid çentiğin derinliği [Şek. 2(e)]. Daha sonra bu kriterlere göre panoramik röntgenlerde görülen tüm mandibula şekillerini kapsayacak şekilde 116 görüntü seçti. Bu görseller atlasın şablonları olarak değerlendirildi.

İkinci alt küme için aynı büyük veri kümesinden rastgele 30 görüntü seçildi ve sistemin parametrelerinin atandığı istatistiksel küme olarak gruplandırıldı.

146 görüntünün tamamındaki alt çeneler, Tahran'daki Shahid Beheshti Tıp Bilimleri Üniversitesi'nde çalışan üç uzman diş hekimi tarafından manuel olarak segmente edildi. Her bir x-ışını için güvenilir bir birleşik temel gerçeğin üretilebilmesi amacıyla bir oylama politikası kullanıldı. Bu oylama politikasına göre, bir piksel, üç manuel segmentasyondan en az ikisi o pikseli nesne olarak tanımlıyorsa nesneye (mandibula) ait sayılır (Şekil 1).

2.2 Önerilen Yöntem

Önerilen yöntemin detaylarının daha iyi anlaşılabilmesi için öncelikle mandibula kemiğinin anatomisi hakkında genel bir bilgi edinilmesi önerilmektedir. Şekil 2'de bu kemik ve mandibulanın otomatik segmentasyonunu çeşitli şekillerde etkileyen önemli dönüm noktalarını, gölgeleri ve illüzyonları açıklayan iki panoramik röntgenin bir kısmı gösterilmektedir.

Mandibula kemiğinin anatomisine (Şekil 2) dayanarak, sınırı dört alt bölgeye ayrılabilir: (1) alveolar çıkıntının üst sınırı [Şekil 2(a)], (2) alt çenenin alt sınırı [Şek. 2(g)], (3) ramusun dış sınırı [Şek. 2(o)] ve (4) mandibula süreçleri [Şek. 2(p) ve Şekil. 2(e)].

Sonuç olarak <mark>dört adımlı</mark> bir segmentasyon algoritması önerildi. Bu algoritmanın her adımında, alt bölgenin şekline ilişkin önceden edinilen bilgiye dayanarak özel olarak tasarlanmış bir yöntemle mandibula konturunun bir alt bölgesi çıkarıldı.

Şekil 3 önerilen yöntemin dört adımını göstermektedir.

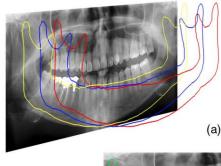
İlk adımda, integral projeksiyonlar aracılığıyla alt ve üst dişler arasındaki boşluk ve dolayısıyla alveolar çıkıntının üst sınırı tespit edildi. İkinci olarak mandibulanın alt sınırını temsil eden kenar çıkarıldı ve bu kenar üçüncü adımda sol ve sağ ramusların diş sınırlarını çıkaran kontur izleme algoritmasının başlangıç noktası olarak kullanıldı. Dördüncü ve son adımda, en iyi eşleşen mandibula şablonu atlastan alındı ve kondil ve koronoid çıkıntıları bu alt yapıların sınırlarını tahmin etmek için kullanıldı.

Sorgu görüntüsünün segmentasyonundan önce, mandibulanın dört alt bölgesini birbirine bağlayan sınır noktaları istatistiksel küme aracılığıyla tahmin edildi. Bu tahmini oluşturmak için her alt bölgenin uç noktaları istatistiksel örnekler üzerinde elle işaretlendi ve bunların genişlikleri ve yükseklikleri, karşılık gelen görüntülerin genişlik ve yüksekliklerine göre hesaplandı ve ortalaması alındı.

Bu tahmin, segmentasyon algoritmasında iki önemli rol oynadı: mandibula alt sınırının bittiği yerdeki orantılı genişliği bildirmek, bu da adım 2'nin sonunu ifade eder ve ramus dış sınırının bittiği yerdeki orantılı yüksekliği bildirmek, bu da adım 3'ün sonunu ifade eder.

Görüntülerin tümü, üst üste binen cihaz etiketlerini kaldırmak için önceden işlendi ve hesaplama maliyetini düşürmek için 8 faktörle (362 × 156 piksel) küçültüldü. Tuz ve biber gürültüsünü gidermek için küçük bir medyan filtresi uygulandı. Panoramik radyografiler de, röntgen boyunca homojen olmayan bir kontrasta neden olan eşit olmayan pozlamadan muzdariptir. Ref. sonuçlarına göre; 17, "kontrast sınırlı uyarlanabilir histogram eşitleme"

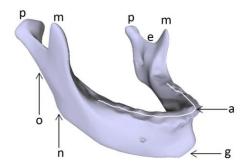
X-ışınını daha küçük parçalara bölen, her parçanın yerel kontrastını artıran ve son olarak da (CLAHE) tekniği uygulandı.

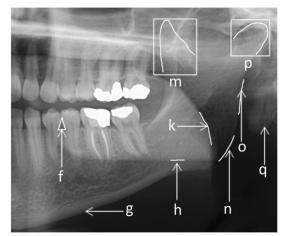

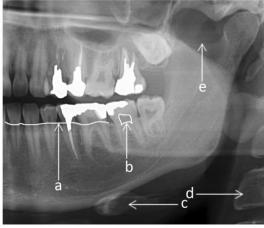

İncir. 1 Birleşik temel gerçeğin oluşturulması: (a) üç uzmanın manuel segmentasyonları ve (b) oylama politikasına dayalı birleşik temel gerçek.

İncir. 2 Mandibula kemiğinin sınır işaretleri (üstteki resim) ve panoramik röntgenler: (a) alveolar çıkıntının üst sınırı, (b) diş pulpası, (c) hiyoid kemik, (d) vertebra, (e) sigmoid çentik, (f) interdental papilla, (g) mandibulanın alt sınırı, (h) mandibulanın karşı tarafının alt sınırının gölgesi, (k) dilin dorsal sınırının gölgesi, (m) koronoid çıkıntı, (n) gonial açı, (o) ramusun dış sınırı, (p) kondil/ kondiler çıkıntı, (q) kulak memesinin gölgesi.

bunları ikili doğrusal enterpolasyon kullanarak birleştirir. CLAHE, her bir döşemede kenarları vurgular ancak kontrast artışına bir sınır koyarak homojen alanlardaki gürültüyü yoğunlaştırmaz.17

2.2.1 Alveolar sürecin üst sınırı

Üst ve alt dişleri ayırmak için önerilen algoritma, Jain ve Chen10 tarafından bitewing olarak bilinen intraoral radyografi üzerinde yapılan çalışmaya dayanmaktadır. Hem bitewing hem de panoramik röntgende, hasta ağızlığa bir parça ısırırken, üst ve alt dişlerin görüntüleri filme yansıtılır. Bu nedenle, üst ve alt dişler arasındaki boşluk, saydam (koyu) bir görüntü olarak ortaya çıkar.

Bu görüntülerde yatay şerit var ve orijinal çalışmayı takiben buna "boşluk vadisi" (GV) diyoruz.

İstatistiksel kümedeki görüntüler kullanılarak GV'yi kesinlikle içeren alan tahmin edildi. Şekilde görüldüğü gibi 4(a)'da bu alan, panoramik radyografide bir dişin tahmini genişliğine eşit olan her bir şerit halinde dikey şeritlere bölünmüştür. GV çekimi iki olguya dayanmaktadır: Üst ve alt dişler arasındaki şeffaf boşluğun komşuları arasında en düşük yatay integral projeksiyona sahip olması beklenir ve GV'nin şekli komşu dişler arasındaki seyri sırasında hızlı değişikliklere uğramaz.

Her dikey şeritte, y^ GV'nin tahmin edilen yüksekliği ve viði ¼ 1;2;:::;mÞ yatay integral izdüşüm fonksiyonunun yerel minimumları ise,10 yüksekliği i olan GV'nin yerel minimuma ulaşma olasılığı aşağıdaki olasılık fonksiyonu ile tahmin edilebilir:

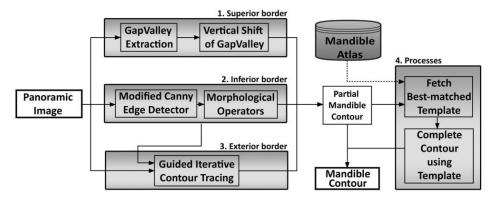
$$\frac{1}{\frac{1}{\phi_{ph \, lap \, d}}} \exp \frac{\partial y_1}{\partial y_2} \frac{y_1^{p_2}}{202}$$
 (3)

Denklemde (2), c, pvi ðDiÞ'nin 1'e kadar toplanmasını sağlamak için bir normalleştirme sabitidir ve pvi ðDiÞ, boşluğun yerel minimumda (vi) bulunma olasılığıdır; piksel yoğunluklarının integral izdüşümü ise Di'ye eşittir. Denklemde (3), pvi ðyiÞ, ortalama parametresi y^ olarak ayarlanmış bir Gauss fonksiyonudur.

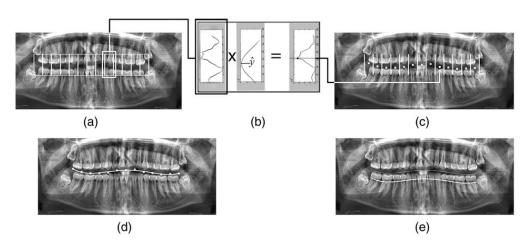
Algoritma orta şeritten başlatıldı ve bitişik sol ve sağ şeritlere doğru devam etti. Her şeritte, en yüksek olasılık pvi ðDi'ye sahip yerel minimum (vi); GV noktasının konumu olarak yiÞ seçildi [Şek. 4(b)]. Orta şerit için tahmin değeri y^ şeridin orta noktasına atandı ve bu değer, bitişik şeritler için daha önce hesaplanan GV noktasının konumundan alındı. Bu prosedür, her GV noktasının yüksekliğini bitişik şeridine göre ayarlayıp sabitliyor ve GV'nin düzgün bir yol izlemesini sağlıyordu.

Son olarak, insan diş oklüzyonunun her iki tarafındaki Spee'nin doğal anteroposterior eğrisine uyması için regresyon yoluyla GV noktalarına dördüncü dereceden polinom eğrisi uygulandı. Şekil 4(c), tüm dikey şeritlerin hesaplanan GV noktalarını gösterir ve Şekil. 4(d) bu noktalara uygulanan eğriyi göstermektedir. Eğrinin sol ve sağ sınır noktaları istatistiksel set üzerinden yapılan tahmine dayanıyordu ve dişlerin görüntünün medial 0.62 kısmında yaklaşık olarak yatay olarak yer aldığını gösteriyordu.

Şekilde görüldüğü gibi 4(e), GV eğrisinin aşağıya kaydırılması ve taç ve kökün birleştiği alt dişlerin "sementoenamel birleşimine" (CEJ) ayarlanması gerekiyordu; bu, sağlıklı bir kemikte alveolar sürecin üst sınırının iyi bir tahminidir [Şekil. 2(a)]. Aşağıdaki dört faktörden dolayı, panoramik röntgende boyun bölgesi (CEJ), daha yüksek ve daha düşük bölgelere kıyasla daha saydamdır: (1) saydam interdental papillalar [bitişik dişler arasındaki üçgen saydam alanlar, bkz. Şekil 2(f)]; (2) şeffaf diş pulpaları [Şekil. 2(b)]; (3) mine eksikliği (taç eksikliğinin aksine); ve (4) çevreleyen kemiğin olmaması (kökün aksine). GV eğrisini aşağıya doğru aktararak ve üzerinde yatan piksellerin yoğunluğunu toplayarak,

İncir. 3 Önerilen segmentasyon yönteminin blok diyagramı.

İncir. 4 Alveolar çıkıntının üst sınırının çıkarılması: (a) boşluk vadisini içeren alan dikey şeritlere bölünür; (b ve c) her şeritte, yatay integral izdüşüm fonksiyonunun maksimumu, boşluk vadisi (GV) tahmin Gauss fonksiyonu ile çarpıldığında, o şeridin GV noktasına karşılık gelir; (d) elde edilen GV noktalarına dördüncü dereceden bir polinom eğrisi uygulanır; ve (e) GV eğrisi alveolar sürecin üst sınırına uyacak şekilde aşağıya doğru kaydırılır.

Toplama fonksiyonunun küresel minimumunun alveolar sürecin üst sınırına uyması bekleniyordu.

2.2.2 Mandibulanın alt sınırı

Mandibulanın alt sınırı yoğun bir yapıdır ve panoramik röntgenin alt kısmında ince bir yatay kenar olarak görülür [Şek. 2(g) ve 5(a)]. Bu yatay kenarı çıkarmak için, Gauss filtresinin yatay varyansını dikey varyansının iki katına çıkaran Canny kenar dedektörünün değiştirilmiş bir versiyonu oluşturuldu. Böyle bir filtre, yatay kenarları korurken dikey kenarları zayıflattı ve bunun sonucunda daha fazla yatay kenara sahip ikili bir kenar haritası ortaya çıktı [Şekil. 5(b)]. Daha sonra kenar haritası, Şekil 2'de gösterildiği gibi tüm dikey kenarları kaldıran 3 × 3 yatay Prewitt filtresiyle evriştirildi. 5(c).

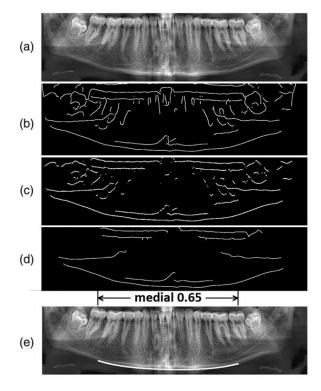
Radyografi, 3 boyutlu bir cismin 2 boyutlu film üzerine yansıtılması işlemidir ve bunun sonucunda anatomik yapıların üst üste gelmesi sorunu ortaya çıkar. Panoramik görüntülemede, X-ışını tüpünün hastanın başı etrafında dönmesi nedeniyle bu etken daha da artar ve görüntünün her yerinde gölgeler ve hayalet nesneler oluşur. Dilin altında ve tiroid kıkırdağının üstünde yer alan izole bir kemik olan hiyoid kemiği, genellikle mandibulanın alt sınırının üzerine veya altına yerleşmiş olan bu yapılardan biridir [Şekil. 2(c)]. Bu tür istenmeyen küçük kenarları kaldırmak için, küçük kenarları kaldırmak üzere ikili kenar haritasında bir taşkın dolgu alanı açma algoritması gerçekleştirildi.

bağlantılı bileşenler, örneğin dil kemiğinin kalıntıları. Şekil 5(d), açıklanan morfolojik operatörlerin gerçekleştirilmesi sonrasında panoramik X-ışınının son kenar haritasını göstermektedir.

Son kenar haritasındaki en alt yatay kenar, mandibulanın alt sınırına karşılık gelir. Daha önce 2. maddede belirtildiği gibi; 2.2, bu alt yapının sol ve sağ sınırları öncelikle istatistiksel küme aracılığıyla tahmin edilmiştir; Bu nedenle, görüntünün medial 0.65 kısmının içinde yatay olarak yer alan kenarın orta kısmı alt sınır olarak çıkarıldı [Şekil. 5(e)].

2.2.3 Ramusların dış sınırları

Mandibulanın alt sınırı, kavisli ve genellikle zayıf bir kenara sahip olan gonial açı aracılığıyla ramusun dış sınırına bağlanır [Şekil. 2(n)]. Gonial açının düzensiz şekli ve omurlar gibi yapıların üst üste gelmesi [Şekil. 2(d)], kulak memesi [Şek. 2(q)], mandibulanın karşı tarafının alt sınırı [Şek. 2(h)] ve dilin dorsal yüzeyi [Şek. 2(k)], ramusun dış sınırının çıkarılmasını zorlu bir işlem haline getirir. İnsan anatomisindeki farklılıklar ve hastaların radyografi sırasındaki farklı baş pozisyonları nedeniyle bu gölge ve üst üste binmeler tüm panoramik görüntülerde bulunmasa da genel bir segmentasyon yöntemi için bunların dikkate alınması gerekmektedir.

İncir. 5 Mandibula alt sınırının çıkarılması: (a) orijinal görüntü, (b) değiştirilmiş Canny kenar dedektörü uygulandıktan sonra, (c) uygulandıktan sonra Yatay Prewitt operatörü, (d) küçük bağlı bileşenlerin çıkarılmasından sonra ve (e) mandibulanın çıkarılan alt sınırı.

Bu engellerin üstesinden gelmek için, mandibulanın ortalama şekil modeline dayanan rehberli bir kontur izleme yöntemi önerildi. Bu yöntemde iki yönlü kontur izleme Görevler mandibulanın alt sınırının sol ve sağ uç noktalarından başlatıldı (Bölüm 2.2.2'de çıkarıldı) ve devam etti her iki tarafın kondillerine doğru [Şek. 2(s)]. Her adımda bu yinelemeli prosedürde, en güçlü komşu piksel kenar büyüklüğü kontur üzerindeki bir sonraki piksel olarak seçildi.

Ortalama şekli modellemek için, oluşan istatistiksel küme
30 adet elle seg<mark>mente edilmiş mandibula kullanıldı</mark> [Şekil. 6(a)]. The
Elle segmente edilen mandibulaların konturlarında aynı sayıda
dönüm noktası seçildi. Bunu yapmak için, mandibulanın alt bölgeleri
ayrıldı ve eşit aralıklarla belirli sayıda

Her alt konturda dönüm noktaları seçildi. Sonuç olarak, orada Dönüm noktaları arasında birebir bir haritalama vardı tüm modeller. Daha sonra modeller en aza indirilerek hizalandı eşdeğer noktalar arasındaki uzaklıkların karelerinin toplamı Procrustes yönteminin ortalama konumu.18,19

kontur üzerindeki her bir dönüm noktası ortalaması alınarak hesaplandı o noktaya ait 30 hizalanmış numunenin konumu. Gösterildiği gibi İncir. 6(b)'de, hesaplanan ortalama dönüm noktalarının birbirine bağlanmasıyla nihai olarak ortalama şekil modeli oluşturuldu. Şekil 6(c)–6(f) mevcut Her alt bölgenin ayrı ayrı ortalama şekil modeli. Mandibula dış sınırının ortalama yaş şekil modeli [Şek. 6(c)] kontur izleme algoritmasında kullanıldı.

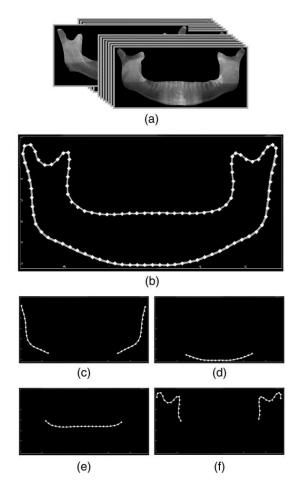
Önerilen kontur izleme algoritması farkı kullandı görüntü gradyan yönü (θ) ve gradyanı arasında Mandibula dış sınırının ortalama şekil modeli (θM) büyüklüğünü büyütmek veya zayıflatmak için bir ölçüt olarak görüntü gradyanı (I). Değiştirilmiş gradyan büyüklüğü (I) aşağıdaki şekilde hesaplandı:

> ¼ c0 jθ δx; yÞ θΜδxÞj; (5)

burada c0 bir normalleştirme sabiti ve j Ij gradyandır her pikseldeki büyüklük. Denklemde (5), PΔθ'nin daha küçük değerleri aynı yönde uzanan kenarlara karşılık gelir ortalama şekil modelinin dış sınırı. Değiştirilmiş gradyan haritasında (I), doğru yönde bulunan kenarların büyüklüğü Yön yoğunlaştırılır ve bunların olma olasılığı artar kontur izleme işleminin bir sonraki yinelemesinde seçilen artırılır.

Ayrıca bir model farklılık eşiği (TD) de tanımlandı. kontur izleme prosedürünün gerçekleştirilmesini engelleyen yoldan çıkmış ve yanlış yolda devam ediyor. Başka bir deyişle, kontur izleme yalnızca bir yönde devam edebilirdi ½θx TD'ye yatırın ; θx þ TD eşiği, burada θx, piksel ðx'teki ortalama yaş şekil modeli gradyanıdır; sen; Aksi takdirde, prosedür birkaç yineleme geriye gitmek ve bir sonrakini seçmek zorunda kalacaktı en yüksek olasılığa sahip en iyi kenar.

Rehberli yinelemeli kontur izleme yöntemi aşağıdaki şekilde takip edildi: sol ve sağ ramusların dış sınırlarına ulaşana kadar her iki taraftaki kondil yüksekliği, tahminen istatistiksel kümenin 0,81H olması gerekir, burada H yüksekliktir veya sorgu resmi.

İncir. 6 Mandibulanın ortalama şekil modelinin oluşturulması: (a) manuel olarak istatistiksel kümenin segmentli görüntüleri, (b) ortalama şekil modeli, (c–f) alt bölgelerin ayrılmış ortalama şekil modelleri.

2.2.4 Mandibula süreçleri

Kondiloid bir çıkıntı var [Şekil. 2(p)] ve bir koronoid süreç [Şek. Mandibula kemiğinin her iki tarafında 2(m)]. Glenoid fossanın içinde yer alan kondiloid çıkıntı (kondil) kemik yapılarla çevrilidir. Bu nedenle panoramik röntgenlerin çoğunda belirgin bir sınır yoktur. Ayrıca, Şekil'de görüldüğü gibi, 2, kondiloid ve koronoid çıkıntılar, vertebra, maksilla (üst çene) ve bazı durumlarda gömülü üst yirmi yaş dişleri tarafından üst üste yerleştirilmiştir. Bu iki süreci birbirine bağlayan zayıf kenarlar ve dik sigmoid çentik [Şek. 2(e)], bu yapıların otomatik olarak segmentlere ayrılmasını daha da zorlaştırır.

Bu adım için, süreçlerin konturunu tamamlamak için şablon olarak elle segmente edilmiş mandibulaları kullanan atlas tabanlı bir segmentasyon yöntemi önerildi. Atlasın oluşturulması için maksillofasiyal radyoloji konusunda uzmanlaşmış bir doktor, bu radyografi tekniğinde mandibula şekillerinin tüm çeşitlerini kapsayacak şekilde 116 panoramik röntgen seçti. Vaka seçimi bu amaca hizmet edecek şekilde yapıldığından, atlastaki her bir segmentli görüntüyü tek bir şablon olarak belirledik.

Tüm şablonların sınırları dört alt kontur (yani, alveolar sürecin üst sınırı, mandibulanın alt sınırı, ramusların dış sınırları ve süreçler) olarak bölündü ve her alt konturda, Bölüm 2'de olduğu gibi, eşit aralıklarla belirli sayıda dönüm noktası otomatik olarak işaretlendi. 2.2.3. Sorgu görüntüsünün daha önce çıkarılan üç alt konturu (yani, alveolar çıkıntının üst sınırı, mandibulanın alt sınırı ve ramusların dış sınırları) benzer bir prosedürden geçirildi ve üzerlerine aynı sayıda eşit aralıklı dönüm noktası otomatik olarak işaretlendi.

Son olarak, sorgu görüntüsünün segmentasyonunu tamamlamak için, üç alt konturun eşdeğer dönüm noktaları arasındaki uzaklıkların karelerinin en küçük toplamına göre en iyi eşleşen şablonu bulmak için atlas arandı.

Sorgu görüntüsüyle şablonların eşleştirilmesi, iki eşdeğer nokta kümesi arasındaki uzaklıkların karelerinin toplamını, bir nokta kümesinin ötelenmesi, döndürülmesi ve ölçeklenmesi yoluyla en aza indirmeye çalışan Procrustes analizi18 yoluyla gerçekleştirildi.20 Noktaları , uzaklıkların kareleri toplamı en az olan sorgu görüntüsünün dönüm noktalarına eşlenen şablon, en iyi eşleşen şablon olarak seçildi.

En iyi eşleşen şablon, Procrustes yöntemi kullanılarak sorgu görüntüsüne hizalandığında, işlem alt konturunda bulunan dönüm noktaları, kondil ve koronoid işlemlerin sınırlarının tahmini olarak sorgu görüntüsüne yansıtıldı. Son alt bölgenin bölümlenmesi, en güçlü komşu kenarının aranması amacıyla konturla dik bir yönde yeni konumlandırılan bu işaretlerin sınırlı olarak kaydırılmasıyla tamamlandı.19

Ramusların dış sınırlarına ait kontur çizimlerinin mandibulanın alt sınırının uç noktalarından başlandığı dikkati çekmektedir. Ayrıca Procrustes yöntemi ile yapılan öteleme, döndürme ve daha da önemlisi ölçekleme sayesinde, proseslerin uç noktaları ramusların dış sınırının üst uç noktalarına eşleşmiş ve alveolar prosesin üst sınırının uç noktalarına da neredeyse eşleşmiştir. Bu nedenle, her alt konturun uç noktaları bitişik alt konturun uç noktalarıyla eşleştirildiğinden, konturların son birleştirilmesine gerek kalmadı.

3 Deneysel Sonuçlar

Bu bölümde, otomatik mandibula segmentasyonunun performansını doğrulamak için gerçekleştirilen test deneylerinin sonuçları sunulmaktadır. yöntemler rapor edilmektedir. Sonuçların tamamı, görüntü işleme araç kutusundan faydalanan algoritmanın MATLAB uygulamasına dayanmaktadır. Algoritma standart bir bilgisayarda (Intel Core i7, 2.30 GHz, 6 GB RAM, 64 bit işletim sistemi) çalıştı ve paralel hesaplama olanağı olmadan, örneklemlenmiş panoramik X-ışınlarını ortalama 5.4 0.9 saniyede segmentlere ayırmayı başardı.

Tüm örnekler üç uzman diş hekimi tarafından segmentlere ayrılmış ve segmentasyon sonuçları 3. Maddede açıklanan oylama politikasına göre birleştirilmiştir. 2.1. Atlası oluşturan 116 vaka arasında her iki çenede tamamen dişsiz veya uzun dişsiz alanlar bulunan 21 hasta yer aldı. Bu görüntüler doğrulamadan çıkarıldı ve önerilen algoritma yalnızca kalan 95 panoramik röntgen üzerinde test edildi. Mandibula atlasının oluşturulmasında bu 95 görüntünün de yer alması nedeniyle, testler bir tanesi dişarıda bırakılarak gerçekleştirildi. Başka bir deyişle, algoritma, Bölüm 2'deki segmentasyonu tamamlamak için en iyi eşleşen şablonu bulmak için atlası aradığında, 2.2.4'te aynı panoramik röntgen kullanılarak oluşturulan şablon alınmıyordu.

Ayrıca her alt bölgenin segmentasyon performansını ayrı ayrı değerlendirmek amacıyla kontur tabanlı mesafe ölçümleri de gerçekleştirdik. İki kontur kümesinin karşılık gelen alt bölgelerinin sınırları arasındaki maksimum mesafeyi (piksel cinsinden) ölçmek için Hausdorff mesafesi (HD) kullanıldı, yani otomatik segmentasyon ve altın standart. Eğer X ve Y iki kontur ise, HD şu şekilde tanımlanır:

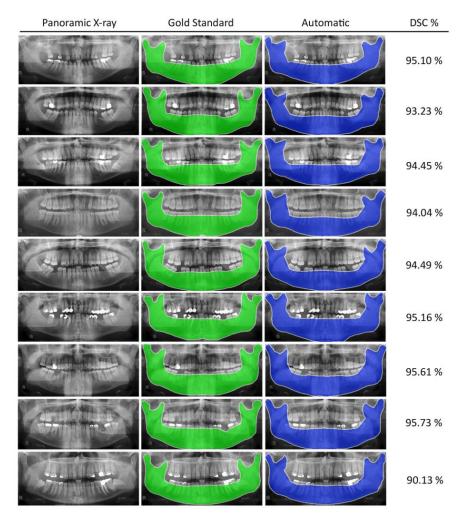
Tablo 1. Altın standart ile karşılaştırıldığında mandibula segmentasyonunun değerlendirme sonuçları.

Kriterler	Anlam (%)
DSC	%93,22 1,52
Özgüllük	%94,68 2,17
Hassasiyet	%94,44 2,29

Not: DSC, Zar benzerlik katsayısı.

Tablo 2 Hausdorff mesafesinin altın standarda göre değerlendirme sonuçları.

Alt bölge	Ortalama (piksel)
Üst sınır	12.68 6.30
Alt sınır	3.77 2.14
Dış sınır	6.19 7.21
İşlemler	15.85 3.88

İncir. 7. Otomatik segmentasyon yönteminin elle segmente edilen altın standartlarıyla karşılaştırılması sonucu elde edilen deneysel sonuclar ve bunların Dice benzerlik katsayısı (DSC) değerleri.

nerede distőx; yÞ, x ve y pikselleri arasındaki Öklid uzaklığıdır. Farklı alt bölgelerin HD değerlerinin karşılaştırılması, her bir segmentasyon tekniğinin performansı hakkında bize bilgi verir. Panoramik röntgenlerdeki değişken bozulma ve büyütme nedeniyle HD milimetre cinsinden değil piksel cinsinden bildirilir.

Tablo 1 ve 2 elde edilen değerlendirme metriklerini özetlemektedir Önerilen algoritmanın 95 panoramik görüntü üzerinde test edilmesi. Önerilen otomatik segmentasyon yönteminin doğruluğunu ve kesinliğini göstermek için metriklerin ortalaması ve standart sapması raporlanmaktadır. Şekil 7'de bazı panoramik röntgenlerde otomatik ve manuel mandibula segmentasyonlarının çıktıları gösterilmektedir.

Üç uzmanın her birinin manuel segmentasyonları da altın standartla karşılaştırıldı ve aynı metrikler kullanılarak değerlendirildi. Sonuçlar uzmanların manuel segmentasyonlarının ortalama %99,3 0,5 özgüllüğe, %98,7 1,1 duyarlılığa ve %98,8 0,6 DSC'ye sahip olduğunu göstermektedir.

4 Sonuç ve Tartışma

Operatör girdisi olmaksızın panoramik röntgenlerde mandibulanın otomatik segmentasyonu için etkili, hızlı ve sağlam dört adımlı bir yöntem önerilmiştir. Bilgilerimize göre bu makale panoramik radyografide mandibula kemiğinin segmentasyonu üzerine yapılmış ilk araştırmayı sunmaktadır. Algoritma, üç uzman diş hekimi tarafından manuel olarak segmente edilen 95 görüntü üzerinde test edildi ve sonuçlar karşılaştırıldı.

DSC, duyarlılık, özgüllük ve HD gibi denetlenen kriterler aracılığıyla.

Tablo 2'de bildirilen istatistiklere ve Şekil 2'de görüldüğü gibi, 7. Kondiler ve koronoid çıkıntılar segmentasyon hatalarına en çok maruz kalan kısımlardır. Bu alanlar, komşu kemik yapıları ve maksiller sinüsler tarafından üst üste bindirildiğinden, neredeyse fark edilmeyen kenarlar oluşur. Diş hekimlerinin manuel segmentasyonları incelendiğinde, uzmanların segmentasyonlarının bile süreçler alt bölgesinde uyumlu olmadığı tespit edilmiştir. Neyse ki panoramik radyografide bu alanlarda önemli bir bilgi bulunmamaktadır. Ancak, otomatik segmentasyonun ortalama performansının, bireysel uzmanların performanslarıyla karşılaştırılması (hepsinin %98'in üzerinde olduğu hesaplanmıştır), otomatik segmentasyonun,

matik yöntemin altın standardına daha yakın olacak şekilde geliştirilmesi

Önerilen yöntem hızlıdır ve panoramik X-ışınlarının görüntü bozukluklarına ve homojen olmayan kontrastlarına karşı dayanıklıdır, ancak GV'nin dar bir saydam şerit değil, yatay integral projeksiyonlarla tespit edilemeyen geniş ve geniş bir dişsiz alan olduğu büyük dişsiz alanlara sahip vakalarda yanlış sonuçlar üretebilir.

Günümüze kadar yapılan çalışmaya en yakın çalışma Frejlichowski ve Wanat tarafından yapılmış olup, bu çalışmada dental panoramik röntgen görüntüleri, her biri tek bir dişi içeren bölgelere ayrılmıştır.
Önerilen yöntemin şu sorunlardan muzdarip olduğu belirtilmelidir:

Diş köklerinin altındaki alanların çıkarılmasıyla ilgili bazı teorik eksiklikler vardı, burada üst ve alt çeneleri dikey olarak ayıran eğriyi hizalama arayışı içinde çevirmişlerdi, içinden geçtiği piksellerin toplamının çevredeki sonuçlardan daha düşük olduğu yerler vardı. Aslında diş köklerinin altındaki piksellerin yoğunluklarının toplamının, bitişik alanların yoğunluklarından daha küçük olduğuna dair destekleyici bir kanıt yoktur.

Mevcut çalışmanın sonuçları ümit verici görünmektedir ve farklı baş-boyun radyografi tekniklerindeki yapıların otomatik segmentasyonu alanında daha ileri araştırmalara yol açabilir.

Bu çalışmanın çıktıları, segmentli bir mandibuladan elde edilen bilgilerle panoramik röntgen kayıtlarının iyileştirilmesi gibi çeşitli senaryolarda kullanılabilir.3 Popüler bir araştırma alanı haline gelen dental biyometriyi etkileyebilir.

Aynı zamanda insan kimliği için de ümit verici bir yöntemdir.10,11,15,16 Önerilen yöntemle çıkarılan mandibula gövdesi üzerinde desen tanıma yapılarak mandibulanın intraosseöz lezyonları tespit edilebilir. Panoramik radyografi, günümüz diş hekimliğinde açık ara en çok kullanılan paraklinik kayıt biçimi olduğundan (ve tüm diş hekimleri intraosseöz lezyonları tespit edecek kadar deneyimli değildir), bu hasarlı dokuların otonom tespiti için bir sistem tasarlamak, lezyonların erken tespiti ile de sonuçlanabilecek iyi bir uygulama gibi görünmektedir. Önerilen yöntem anatomik işaretlerin tespiti için daha da genişletilebilir. Bu nedenle panoramik röntgenlerde diş çalışmalarının yerlerinin tespiti, özellikle dental adli tıp ve periapikal lezyonların tespiti qibi durumlarda büyük fayda sağlayabilir.

Referanslar

- S. Rueda ve M. Alcaniz, "Matematiksel morfoloji ve aktif görünüm modelleri kullanılarak otomatik sefalometrik dönüm noktası tespiti için bir yaklaşım," Med. Görüntü Hesaplama Bilgisayar, Yardımcı. Röportaj. 9, 159–166 (2006).
- T. Mondal, A. Jain ve H.K. Sardana, "Sefalometrik görüntülerde otomatik kraniyofasiyal yapı tespiti", IEEE Trans. Görüntü İşlemi. 20(9), 2606–2614 (2011).
- NE Mekky, FE Abou-Chadi ve S. Kishk, "Hibrit ve hiyerarşik stratejileri kullanan yeni bir dental panoramik x-ışını görüntü kayıt tekniği," Int. Konf. Bilgisayar Mühendisliği ve Sistemleri (ICCES) üzerine, s. 361–367 (2010).
- D. Frejlichowski ve R. Wanat, "Adli insan tanımlaması için dijital ortopantomogramların otomatik segmentasyonu", Görüntü Analizi ve İşleme (ICIAP) 2011, s. 294–302, Springer Berlin Heidelberg (2011).
- 5. T. Sawagashira ve diğerleri, "Diş panoramik radyografilerinde üst şapka filtresi kullanılarak karotis arter kalsifikasyonlarının otomatik olarak tespit edilmesi yöntemi" Annual Int. Konf. IEEE Tıp ve Biyoloji Mühendisliği Topluluğu, EMBC, s. 6208–6211 (2011).
- MR Sabuncu ve diğerleri, "Etiket füzyonuna dayalı görüntü segmentasyonu için üretken bir model," IEEE Trans Med Görüntüleme 29(10), 1714–1729 (2010).
- KM Pohl ve diğerleri, "Ortak segmentasyon ve kayıt için bir Bayes modeli," Neuroimage 31(1), 228-239 (2006).

- J. Ashburner ve KJ Friston, "Birleşik segmentasyon," Neuroimage 26(3), 839–851 (2005).
- G. Fahmy ve diğerleri, "Otomatik bir diş tanımlama sistemine doğru,"
 J. Elektron. Görüntüleme 14(4), 043018 (2005).
- A. K. Jain ve H. Chen, "İnsan tanımlaması için diş röntgen görüntülerinin eşleştirilmesi," Pattern Recognit. 37(7), 1519–1532 (2004).
- PL Lin, YH Lai ve PW Huang, "Diş bölgesi ve kontur bilgilerini kullanarak diş ısırma radyografileri için etkili bir sınıflandırma ve numaralandırma sistemi," Pattern Recognit. 43(4), 1380–1392 (2010).
- PL Lin, YH Lai ve PW Huang, "Diş biyometrisi: ısırma kanatlı radyografilerde dişlere ve diş çalışmalarına dayalı insan kimliği"
 Desen Tanıma. 45(3), 934–946 (2012).
- M. H. Mahoor ve M. Abdel-Mottaleb, "Diş ısırma kanadı görüntülerinde dişlerin sınıflandırılması ve numaralandırılması," Desen Tanıma. 38(4), 577–586 (2005).
- DEM Nassar ve HH Ammar, "Diş radyografilerini eşleştirmek için bir sinir ağı sistemi," Pattern Recognit. 40(1). 65–79 (2007).
- O. Nomir ve M. Abdel-Mottaleb, "X-ışını diş radyografilerinden insan tanımlama sistemi," Pattern Recognit. 38(8), 1295–1305 (2005).
- J. Zhou ve M. Abdel-Mottaleb, "Isırgan diş röntgen görüntülerine dayalı insan tanımlama için içerik tabanlı bir sistem," Pattern Recognit. 38(11), 2132–2142 (2005).
- S. Suprijanto ve diğerleri, "Film tabanlı dental panoramik radyografi için görüntü kontrastının artırılması", Int. Konf. Sistem Mühendisliği ve Teknolojisi (ICSET) üzerine, s. 1–5 (2012).
- 18. JC Gower, "Genelleştirilmiş Procrustes analizi," Psychometrika 40(1), 33-51 (1975).
- T. F. Cootes ve diğerleri, "Aktif şekil modelleri eğitimleri ve uygulamaları," Bilgisayar. Balık. Resim Anlaşıldı. 61(1), 38–59 (1995).
- P. H. Schonemann, "Ortogonal Procrustes probleminin genelleştirilmiş bir çözümü," Psychometrika 31(1), 1–10 (1966).
- 21. LR Dice, "Türler arasındaki ekolojik birlikteliğin miktarının ölçüleri," Ekoloji 26(3), 297–302 (1945).

Amir Hossein Abdi, Shahid Beheshti Üniversitesi'nde eş zamanlı olarak diş hekimliği ve bilgisayar mühendisliği okudu ve her ikisinden de 2011 yılında mezun oldu. Yüksek lisans derecesini 2013 yılında Şerif Teknoloji Üniversitesi'nden aldı. Daha sonra iki yıl boyunca İran'ın ulusal Robocup komitesinde lig başkanı olarak seçildi. Şu anda British Columbia Üniversitesi'nde doktora öğrencisi olan araştırmacının temel araştırma alanları biyomedikal görüntü işleme ve 3 boyutlu biyomekanik modellemedir.

Shohreh Kasaei, Şerif Teknoloji Üniversitesi'nde profesördür.

Doktora derecesini Avustralya Queensland Teknoloji Üniversitesi'nden aldı. 1994 yılında Ryukyus Üniversitesi tarafından en iyi lisansüstü mühendislik öğrencisi, İran Bilim, Araştırma ve Teknoloji Bakanlığı tarafından en iyi yurtdışı doktora öğrencisi ve 2002 ve 2010 yıllarında Şerif Teknoloji Üniversitesi'nde seçkin araştırmacı ödüllerine layık görüldü. 30'dan fazla dergi makalesi yayınladı.

Mojdeh Mehdizadeh, Diş Hekimliği Fakültesini (DDS) ve maksillofasiyal radyoloji alanında uzmanlık doktorasını sırasıyla 1994 ve 1997 yıllarında İran'daki İsfahan Tıp Bilimleri Üniversitesi'nden aldı. 2009 yılından bu yana bu üniversitenin maksillofasiyal radyoloji bölümünde doçent olarak ders vermektedir. 2006 yılından bu yana Uluslararası Dento-Maksillofasiyal Radyoloji (IDMFR) ve Avrupa Baş ve Boyun Radyolojisi Derneği (ESHNR) üyesidir.